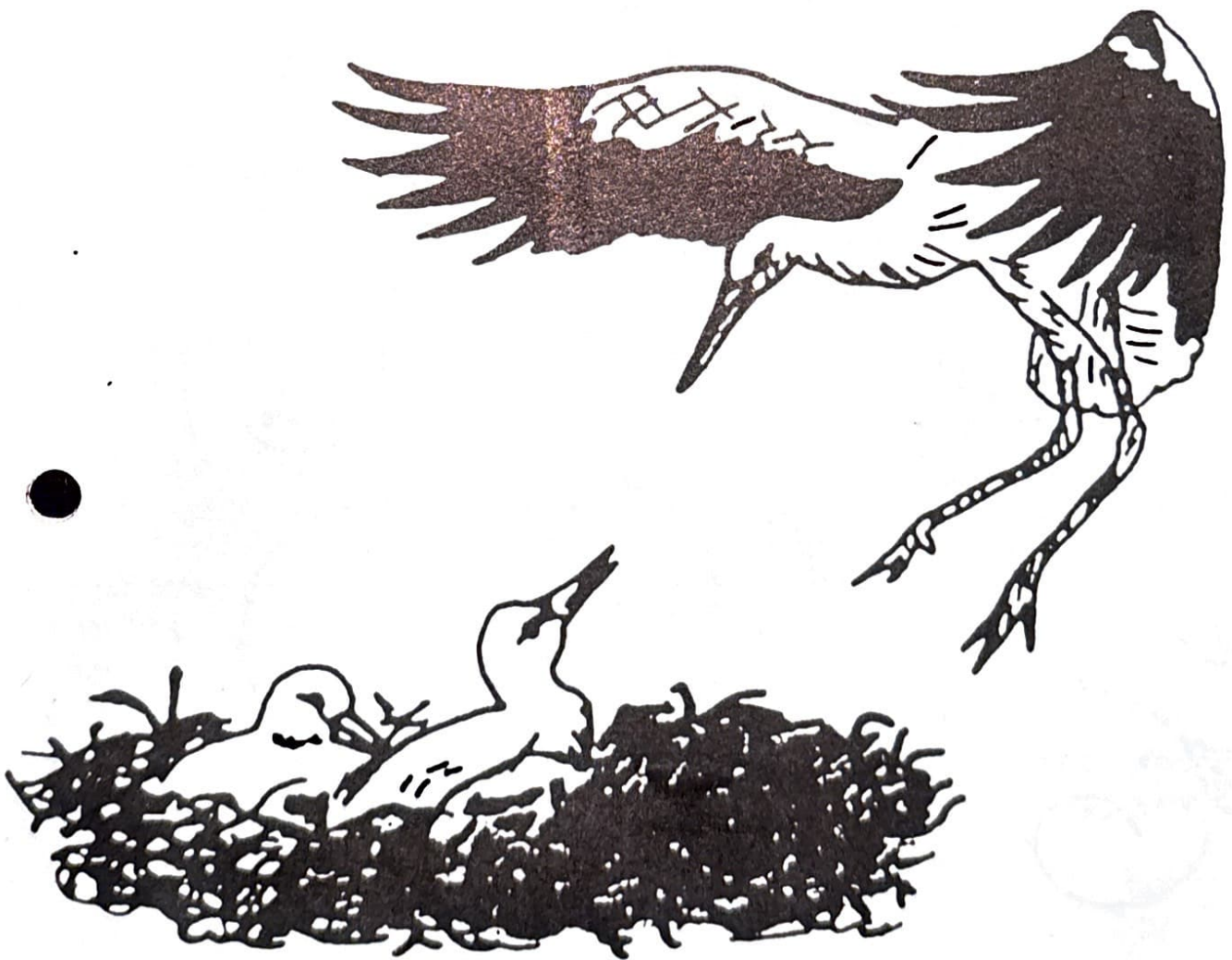

Jaarverslag

1987

• oievaardsbuitenstation

„IT EIBERTSHIEM“

Eernewoude

Ooievaar =

Ciconia Ciconia

Stork

Uiver

Ellever

Eiber

Adebar

Roetbar

Carrebarre

Geachte lezers,
Bij deze doen wij U toekomen het jaarverslag van
"It Eibertshiem" over 1987, het achtste verslag
sinds de opening.

PECHVOGELJAAR

Het jaar 1987 zou ik wat It Eibertshiem betreft zo kunnen betitelen en niet alleen ons station kreeg het zwaar te verduren maar ook andere buitenstations en Het Liesveld hadden nogal wat pech door moeder natuur. Hadden we in 1985 en 1986 te maken met een elfstedentocht ook in begin 1987 hadden we te maken met een zeer opvallend natuurverschijnsel nl. ijzel, en wel op een manier die we niet veel tegenkomen. Gelukkig maar want een ieder zal zich nog de beelden herinneren, is het niet uit eigen omgeving dan wel uit de krant en wie bv. vandaag nog van Drachten naar Groningen rijdt ziet nog de sporen daarvan. De funeste gevolgen voor de bomen zijn nog op veel plaatsen zichtbaar. De ooievaars hadden daar geen last van, maar door de vele regen en de extreme kou in het verdere voorjaar kregen we toch zeer nadrukkelijk met het weer te maken. We komen daar straks nog op terug.

It Eibertshiem in 1987

Zoals elk voorjaar keken we ook nu weer met de nodige spanning uit naar de paarvorming onder de vogels. We kwamen de winter uit met 1 echt broedpaar. Immers in oktober 1986 was er een ooievaar dood gegaan van ons "oude" paar welke al jaren voor jongen hadden weten te zorgen. Er was dus nu een overgebleven partner ooievaar bij gekomen en dan is het altijd weer afwachten of die opnieuw aan de man/vrouw komt. Mede om die reden zijn we het jaar begonnen met het vrij laten van 6 ooievaars. Er waren 4 al wat oudere vogels onder welke naar alle waarschijnlijkheid in gevangenschap geen partner zouden vinden.

Dit omdat zij nu toch al wat jaartjes tussen de grondooievaarders zaten en tot op heden er voor hun dus klaarblijkelijk geen geschikte partner tussen zat. Omdat we nu dus ook een aantal vrijvliegende alleenstaanden hadden hoopten we op deze manier daar wat aan te doen. De andere 2 welke de vrijheid kregen was een "stel" wat al 2 jaar op gedrag was geselecteerd als zijnde vermoedelijk paar. In gevangenschap kwam het niet tot het gewenste resultaat dus zodoende kregen ook die de vrijheid. In een broedkooi zat nog een vermoedelijk paar en ook die kreeg zij het noodgedwongen de vrijheid. Hiervan ontsnapte nl. een vogel (bij toeval was dat op 5 mei!) welke we niet terug konden vangen en om die reden hebben we toen ook de ander laten gaan. In het begin leek dat nog te lukken ook zij streken in de buurt van Grouw neer waar ook met één een nest geplaatst werd maar na 2 dagen was er 1 vogel verdwenen en de ander kwam later in Witmarsum terecht waar hij een aantal weken bleef.

De paarvorming in Eernewoude verloopt toch duidelijk anders dan verwacht. Het paar van vorig jaar wisselt van partner en na nog wat touwtrekkerij krijgen we de indruk dat we 4 paartjes hebben. Tot onze vreugde neemt 1 paar het nest in beslag op de boerderij, alleen de 2 ooievaarders aan het nestelen op de boerderij is een fantastisch schouwspel. Er is dan ook menige fotograaf geweest die, die beelden heeft vastgelegd. Begin april komen de eerste eieren bij een ander paar en op 15 mei zitten er daar 3 jongen op het nest en ook een vierde ei komt nog uit, dan beginnen echter de problemen met het weer. Door de vele regen en de lage temperaturen kunnen de vogels het op eigen kracht niet redden en daarom halen we er drie uit het nest, de vierde is dan al dood.

Omdat de vogels al zo verzwakt zijn is deskundige hulp geboden en uiteraard komen ze in de Fûgelhelling terecht. Daar gaat er nog 1 dood maar gelukkig de andere 2 overleven de koude dagen en zij keren na een goede verzorging aldaar uiteindelijk weer terug in Eernewoude. Het paar op de boerderij heeft 2 eieren gekregen waarvan er 1 onbevrucht is, dus daar blijft het bij 1 jong. Bij dit nest hebben we een camera geplaatst zodat we 24 uur per dag de verrichtingen van de vogels kunnen volgen. Dit heeft als groot voordeel dat we nu ook eens heel nauwkeurig kunnen ontdekken wat onze vogels nu zoal aan voedsel gaan aanslepen. Ook voor de bezoekers van ons station is dit echter een feest, zij zien nu alles van dichtbij en dat nog "live" ook. Toch duurt die vreugde maar kort want door onbekende oorzaak is het jong op de zesde dag verdwenen. De teleurstelling is dan ook zeer groot. De overige ooievaarders welke zich wel als paar gedragen gaan jammer genoeg geen eieren leggen. Tot onze verrassing gaat het paar waarvan de jongen uit het nest zijn gehaald opnieuw eieren leggen en na een week liggen er opnieuw 4 in het nest, na lang wachten blijkt ook dat tegen te vallen want alle 4 blijken ze onbevrucht te zijn. In totaal houden we dit jaar dus 2 jonge ooievaarders in leven en dat is een resultaat dat nogal tegen valt.

OOIEVAAR

BLACK STORK

CICONIA CICONIA

STORC BAN

WEISSTORCH

CIGOGNE BLANCHE

VIT STORK

EARREBARRE

CICOGNA BIANCA

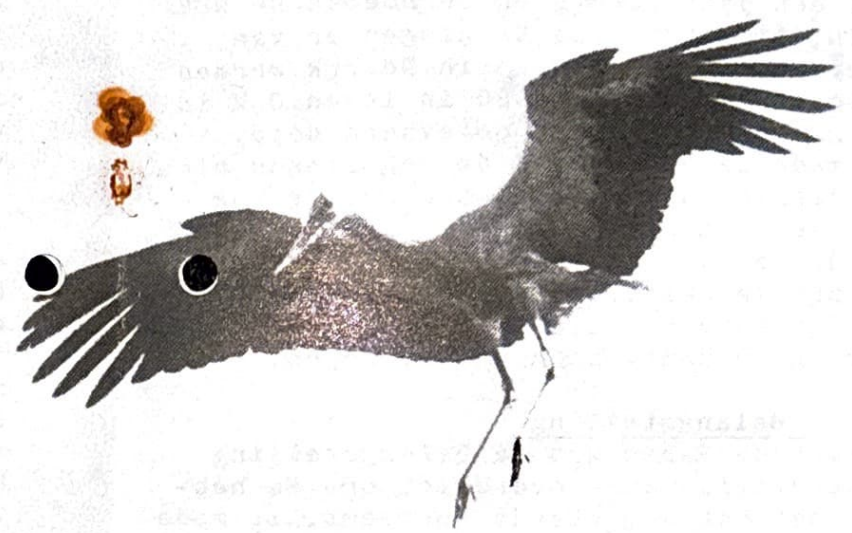

In memoriam C.J.A.Wijnaendts
Op 11 september is in zijn woonplaats s'Gravenhage op 89 jarige leeftijd overleden Dhr.Wijnaendts, die tot voor kort de leider was van het Nederlandse ooievaarsproject. Ik leerde dhr.Wijnaendts kennen zo in de jaren '75 toen hij vaak de excursieleider was in Het Liesveld voor de mensen die een ooievaar hadden geadopteerd. Toen nog niet wetend dat ik later als voorzitter van onze werkgroep nog vaak met hem zou spreken. Maar toen eind '79 de eerste besprekingen rond een buitenstation in Eernewoude op gang kwamen trof ik hem weer en nadien dus regelmatig. In gesprek met hem werd je altijd weer getroffen door zijn geweldig enthousiasme rond "zijn" ooievaars. Alleen al als je met hem sprak over de ooievaars, dan zag je ze eigenlijk ook vliegen. In de beginjaren van It Eibertshiem kwam hij zelf nog met de auto, later haalde ik hem in Grouw van het station en dan gingen we samen naar Eernewoude en ook werd de omgeving zo af en toe verkend. Het waren altijd mooie dagen. De laatste tijd hadden we veelal contact via de telefoon maar zijn belangstelling bleef. Voor de ooievaars maar hij zou ook nooit vergeten om te vragen; hoe gaat het met vrouw en kinderen. In besloten kring werd op 16 september afscheid genomen onder de klanken van: "et les oiseaux chantaient!" En als nu de vogels zingen, dan denken we terug aan hem, de vriend van de ooievaars maar ook onze vriend.

H.Folkertsma.

De heer C. J. A. Wijnaendts

Verdere ontwikkelingen

Ook landelijk zagen we dit jaar dat de resultaten van het ooievaarsproject zeer sterk uitéén kunnen lopen. Om eens een paar uitersten te noemen De Wijk en Herwijnen. In de laatste plaats gingen er van 14 jonge ooievaars 10 ex. dood en in De Wijk werden 28 jongen geboren en er bleven 20 in leven. Ook in Het Liesveld gingen veel jonge ooievaars dood. Deels is dat mede te danken aan de nog steeds niet optimale voorzieningen daar. Zo ontbreekt er nog steeds een goede ruimte voor de opvang en verzorging van die jongen die om verschillende redenen uit het nest zijn gehaald. Gelukkig heeft het er nu de schijn van dat daar nog voor het volgende seizoen verandering in komt. Laten we het hopen.

Belangstelling

Even als voorgaande jaren was de belangstelling voor ons buitenstation weer overweldigend. We hebben de indruk dat het nog steeds toeneemt. Dit mede door de voorzieningen van It Fryske Gea zoals een expositie over het ontstaan van het landschap aldaar, maar ook door de wandelroute. Ook veel schoolkinderen komen een kijkje nemen en we hebben dan ook al menige tekening in ontvangst mogen nemen. Sommigen gaan nog wat verder en zij bezorgden ons de nu volgende li'merick;

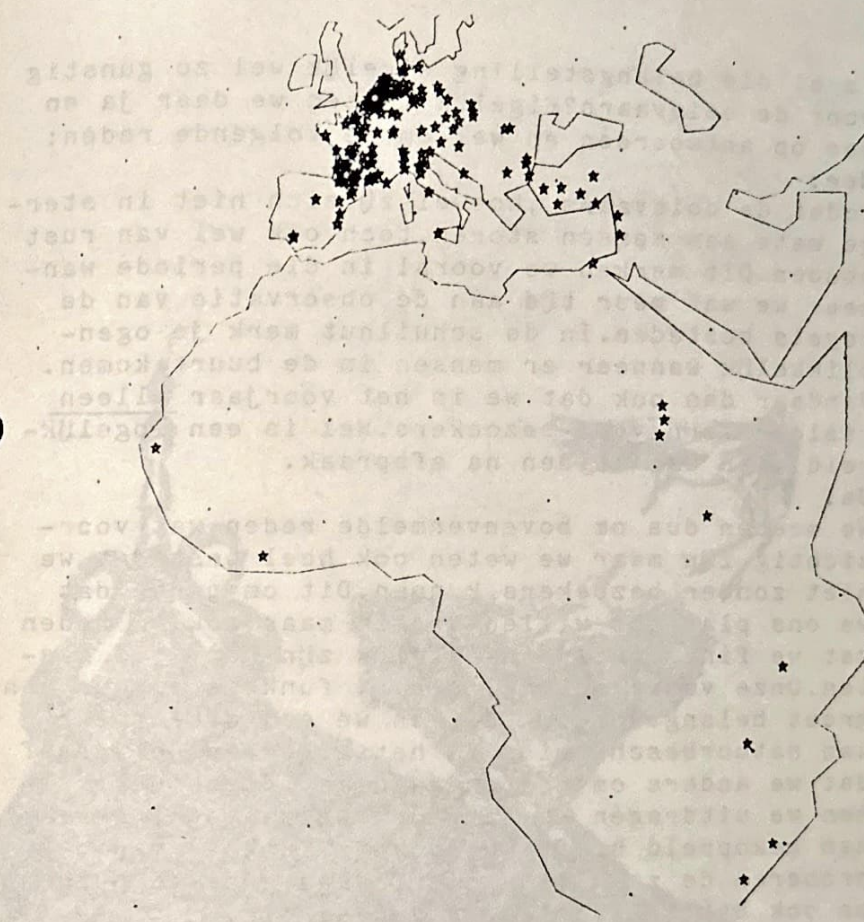
**Er was eens een ooievaar te Heerenveen
die had een gebroken been,
hoe was dat zo gekomen?**

**Het gebeurde toen hij liep te dromen
hij struikelde over een steen.**

en wat dacht u van deze;

**Er was eens een ooievaar uit Drachten,
die wou een kikker slachten,
het lukte hem niet
dus ging hij weer naar het riet
en stond op een nieuwe te wachtten.**

jongens en meisjes bedankt voor jullie mooie tekeningen, verhaaltjes en gedichten en wij hopen er nog veel meer te krijgen en ook jullie zijn van harte welkom in Eernewoude.

214 vindplaatsen van de ooievaars, die als nestjonggeringd zijn in Nederland. Op deze kaart zijn duidelijk de twee trekwegen te zien, die de Nederlandse nestjongen maken. De ene loopt via Gibraltar naar West-Afrika, de ander via de oostkust van de Middellandse Zee en Egypte naar Oost en Zuid-Afrika. De scheiding tussen de twee trekwegen loopt in ons land ongeveer van Haarlem naar Arnhem.

(met dank aan uitgeverij Thieme in Zutphen)

Is al die belangstelling eigenlijk wel zo gunstig voor de ooievaars? Eigelijk moeten we daar ja en nee op antwoorden en wel om de volgende reden:

Nee:

Omdat de ooievaars, hoewel zij zich niet in sterke mate aan mensen storen, toch ook wel van rust houden. Dit merken we vooral in die periode wanneer we wat meer tijd aan de observatie van de vogels besteden. In de schuilhut merk je ogenblikkelijk wanneer er mensen in de buurt komen. Vandaar dan ook dat we in het voorjaar alleen gesloten zijn voor bezoekers. Wel is een mogelijkheid maar dan alleen na afspraak.

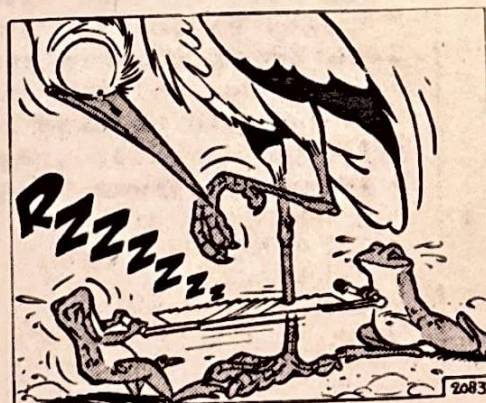
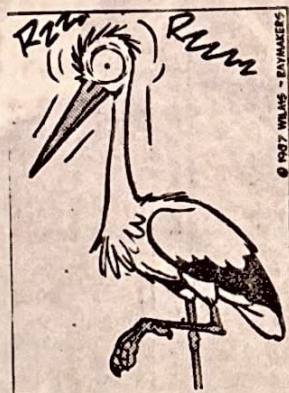
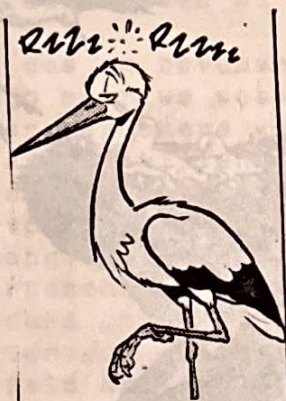
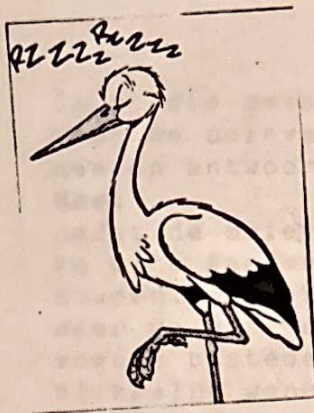
Ja:

We moeten dus om bovenvermelde reden wat voorzichtig zijn maar we weten ook heel best dat we niet zonder bezoekers kunnen. Dit om reden dat we ons plan uit willen dragen maar ook om reden dat we financieel afhankelijk zijn van onze gasten. Onze voorlichting, de p.r. functie is dus van groot belang. Hopelijk dragen we een steentje bij aan natuurbescherming in het algemeen. Het beseft dat we anders om moeten gaan met de natuur kunnen we uitdragen en dat doen we dan ook! Daaraan gekoppeld heeft het ook de functie van; proberen de zaak financieel draaiende te houden en ook dat lukt tot op heden aardig.

Toekomst

Vanaf de opening tot heden hebben we nu 10 ooievaars op zien groeien in It Eibertshiem. Dat is een wat tegenvallend resultaat maar we zien aan andere buitenstations dat het ook anders kan. Ook via de staatsloterij winnen er maandelijks mensen 100.000 gulden of meer. Je moet ook een beetje geluk hebben. Sommige critici beweren dat het in Eernewoude ook niet zal slagen. Laten we duidelijk zijn, wat ons betreft is er geen enkele reden om daar vanuit te gaan.

Even

Apeldoorn
bellen!

9

Wij mensen willen vaak veel te snel, zo ook hier. Dhr. Max Bloesch had in Zwitserland 10 jaar nodig voor hij de eerste jonge ooievaars kreeg in zijn ooievaarsstation. In zijn in 1983 verschenen boek besluit hij met: Auch für die Zukunft gelte die Devise: **Der Storch darf nicht aussterben!** En daar staan wij nog steeds volledig achter en U toch ook?

Tot besluit:

- Hopen wij als werkgroep, dat u ons blijft steunen.
- Als u inlichtingen wenst over onze ooievaarsdiaserie (of andere) welke voor vertoning beschikbaar is, dan kunt u bellen: 05117-1518.
- Onze openingstijden zijn: april, mei, september en oktober; alleen weekends van 16.00 uur tot 17.00 uur. In juni, juli en augustus, op maandagmiddag na alle middagen geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur. (tevens is dan het bezoekerscentrum van It Fryske Gea ook geopend.)
- Heeft u belangstelling voor onze ooievaarsartikelen zoals; lepeltjes, baddoeken, posters, kaarten ed. dan kunt u bellen 05150-21496. Ook voor excursies naar It Eibertshiem kunt u dat nummer bellen.
- Een bijdrage voor ons werk is altijd welkom! Ons giro nummer is 2807066 t.n.v. It Eibertshiem, Mr. Troelstrawei 41, Grouw. En u weet al vanaf F5,- kunt u donateur zijn van It Eibertshiem.

Werkgroep
"It Eibertshiem"

10

Handwritten text in a cursive script, possibly a form of shorthand or a specific dialect. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines across the page. The characters are dark and highly stylized, with many overlapping and connected strokes. The overall appearance is that of a dense, continuous flow of characters, typical of a handwritten manuscript or a set of notes. The script is difficult to decipher due to its cursive nature and the lack of standard punctuation or spacing.